

**Lopen UA:n 50-vuotta:
Uusia ideoita,
kovia kuljettajia
ja toimeliaita kisajärjestäjiä.**

Kun historian sivuja käännetään taaksepäin, ei Lopen Urheiluautoilijat ry:n perustavalla kokouksella olisi voinut olla hienompaa ajankohtaa kuin 19.1.1965.

Tuolloin nimittäin käynnistyi Monte Carlo-ralli. Sen voittoon ajoi 25.1. Timo Mäkinen. Tästä ajankohdasta käynnistyi suomalaisen autourheilun kulta-aika. Toki jo aikaisemmin oli tullut menestystä, mutta legendakisan voittaminen suomalaisvoimin oli vallan uutta. Mäkinen ajoi punaisella, valkokattoisella Minillä. Rekisteritunnuskin on jäänyt historiaan, AJB 44B. Suomessa oltiin tästä saavutuksesta haltioituneita. Toki se harmitti, että kaksi kertaa aikaisemmin oli Ruotsin Erik Carlsson ehtinyt samaan saavutukseen. Carlsson menehtyi kuluvan vuoden alkukesän aikana.

Todellakin, kun Mäkinen lähti vaikealle taipaleelleen kokoontumisajoon kohti Monacoa, kokoontui 52 autourheilusta ja autourheilutoiminnasta kiinnostunutta henkilöä yhteiskoulun suojiin puhumaan oman seuran perustamisesta. Kokoonkutsujana oli Tapani Mikkola ja neuvonantajina Esko Väinölä Helsingistä sekä Heikki Kaari-lahti Riihimäeltä.

Seura perustettiin. Sen ensimmäisen hallituksen muodostivat puheenjohtajana Raimo Laitinen, varapuheenjohtajana Tapani Mikkola. Jäseniksi hallitukseen tulivat Urho Nylund, Pekka Heikkilä, Kalervo Anttila, Antti Nylund, Heikki Sorri ja Simo Ollikkala. Sihteeriksi valittiin Lasse Rantala.

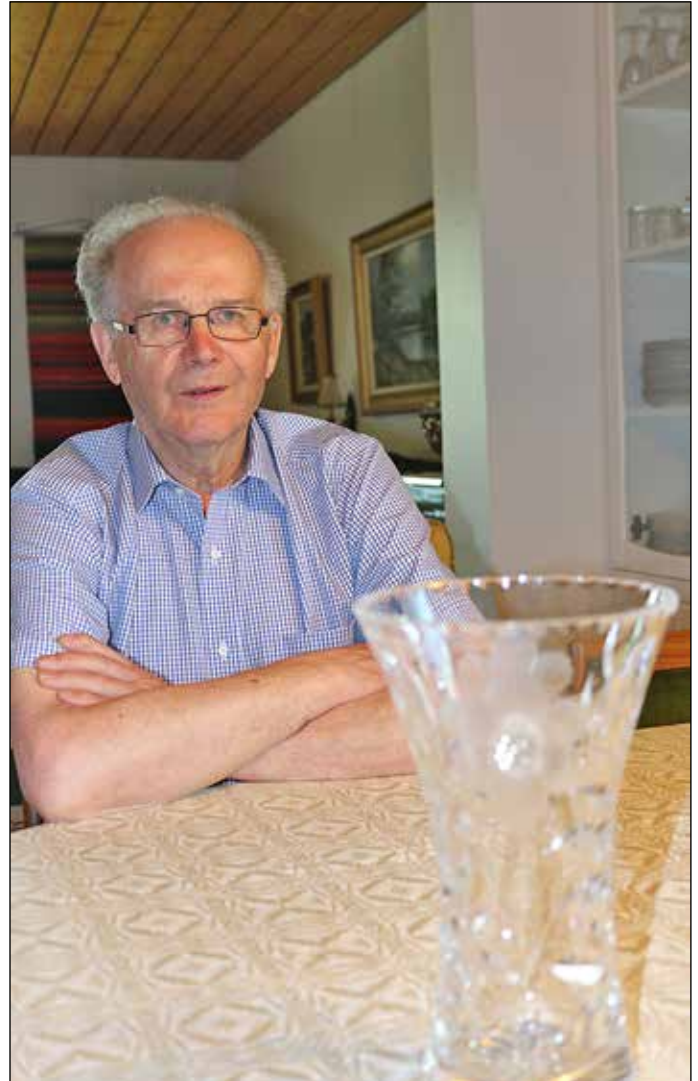
Ensimmäinen oma kilpailutapahtuma oli Suntin Suunnistus. Kyse oli suunnistus- ja tarkkuusajosta, joka nykyisin tunnetaan autosuunnistuksena. Harrastajia oli paljon, niinpä katsottiin parhaimmaksi tehdä tämän lajin kisa. Suren Suntti on Lopella tuttu järvien kapeikko, se sai antaa nimensä uuden seuran ensimmäiselle kilpailulle.

Mainittakoon, että vuonna 1965 myönsi AKK luvat kaikkiaan 279 ST-kilpailulle. Ralleja ajettiin 8, jäärata-ajoja 145 ja muita nopeuskilpailuja 21. ST eli autosuunnistus oli valtalaji, jossa myös eniten osallistujia. Vertailun vuoksi haku vuoden 2015 kilpailukalenterista kertoo, että autosuunnistuskisoja on kalenterissa vain 13, tämän lisäksi eri harjoitusajot.

Takaisin Lopelle, jossa vuonna 1966 alkoi muhia ajatus Vauhtipuisto-kisan ajamisesta Räyskälässä. Mukaan haluttiin rallivarusteisia autoja nopeatahtiseen nopeuskilpailuun. Tapani Mikkolan idea toteutui 15.7. 1966. Tuo herra Timo Mäkinen voitti, väkeä kertyi paikalle nykymitapuun mukaan valtavasti eli noin 8 000. Perinne oli syntynyt jatkuakseen pitkälle 1980-luvulle.

Autourheilu(kaan) ei toimi ilman naisia. Lopen UA:n naisjaosto perustettiin marraskuussa 1966. Ensimmäiseksi jaoston puheenjohtajaksi valittiin Ritva Haalahti.

Toinen Räyskälän Vauhtipuisto ajettiin vuonna 1967. Katsojia tuli liki 10 000. Ruotsistakin tuli kilpailijoita tarjoamaan vastusta kotimaan kuljettajille. Lopen UA:n ideoihin kuului myös jäärata-ajojen järjestäminen valaistulla radalla. Voi niitä aikoja, jolloin oli talvia ja järvet jäässä....

Eino Kilpiäisen edessä hänen kartturina voittamansa Tervaskannon lenkin voittomajja vuodelta 1965.

Sihteerinä toimi Risto Saarinen.

Kun alkuun oli päästy, toteutettiin vuonna 1968 kaikkiaan 9 eri kilpailua. Toki kilpailujen tekemisen määräykset olivat silloin yksinkertaisempia, mutta silti kunnioitettava saavutus. Seura kuului jäsenmääränsä puolesta maan kärkeksi. Sihteeriksi valittiin Toivo Lassila

SM-arvoa oli tarjolla vuonna 1969. Loppijärvellä ajettu jäärata-ajot ja Suntin Suunnistus saivat molemmat SM-arvon. Lisäksi ajettiin ensimmäinen Lopen UA:n järjestämä ralli, Loppi-rallin ajankohta oli lokakuun alussa. Erkki Maunula ja Seppo Tarkkala olivat yleiskilpailun kakkosia. Seuran sihteerinä toimi Arto Lekola.

Vuonna 1970 oli puheenjohtajaksi valittu Risto Saarinen. Tämä kuitenkin loukkaantui kilpailuissa kartturina toimiessaan niin, että tehtävät siirtyivät Hannu Heinoselle. Räyskälän vauhtipuistossa vauhdit kasvoivat ja kiinnostavuutta lisäsivät mukana olleet moottoripyörät. Oliko Lopen UA tässä suhteessa uuden ajan airut, kun keskusliiton puolella on nyt puhuttu autopuolen ja moottoripyöräurheilun yhteistyöstä?

Jyväskylän Suurajot tulivat harvinaisen etelään. Lopen UA oli hoitamassa kahta erikoiskoetta eli Järventaustantietä ja Juhala-Ylimmäinen-Nummenkylä-erikoiskoetta.

Muistoja vuosien varrelta esittelee Riitta Nylund.

Vuonna 1971 ei autokilpailuissa ollut palkintona pilkki vaan ihan oikea auto. Lopella ajettiin Vauhtipuiston yhteydessä Sunbeam Cupin kolmas osakilpailu. Cupin pääpalkintona oli Sunbeam 900-auto eli kansanomaisesti sanottuna Impi.

Kari Salonen avasi pitkän SM-kultamitaliensa sarjan ottamalla maksimipistein jääradan SM-kultaa.

Seuraavana vuonna käsiteltiin VII Vauhtipuiston tuomaristossa protestia. Kanssakilpailija teki protestin Timo Mäkisen ajosta. Se meni lävitse, Mäkisen ajo hylättiin. Erkki Maunula otti kakkossijan.

Vuonna 1973 käynnistyi edelleen jatkuva perinne. Itsenäisyyspäivän jälkeen ajettiin yhteistyössä Karkkilan UA:n kanssa toteutettu I Kaloppi-ralli. Kilpailijat pitivät siitä, pienoistralli toteutettiin hienosti. Kari Salonen saavutti kultaa ja hopeaa, jälkimmäisen jääradalta.

Vuonna 1974 Sheikki Ali Hassan käänsi öljykraanat tiukalle. Energia oli vähissä. Kilvanajo oli kielletty. Niinpä kuntoa parannettiin hiihtämällä, kelkkailemalla ja juoksemalla. Toki Tunturi-ralli sai poikkeusluvan. Rajoitus päättyi kesäkuun alkuun mennessä. Kesän aikana ehti Kari Salonen vielä kasvattaa mitalitiliään rata-ajon SM-hopealla.

Veteraanit muistelevat

Eino Kilpiäinen oli yksi perustavan kokouksen osanottajista. –Toki tulini hiukan myöhässä paikalle toisen kokoontumisen takia. Mutta huomasin heti, että henki on hyvä ja tällä porukalla saadaan paljon aikaiseksi.

–Olin harrastanut autourheilua jo ennen tätä kokousta. Toimin suunnistus- ja tarkkuusajossa kartanlukijana, takana oli suunnistusharrastusta jalkaisin. Ensimmäisessä Lopen UA:n järjestämässä kisassa toimin toisena ratamestarina. Kisasta saatiin hyvää palautetta.

–Urheiluautoilijoiden toiminta nousi pienellä paikkakunnalla suuriin mittoihin. Oli harrastajia monessa lajissa, oli kisojen tekijöitä. UA oli omalla osallaan nostamassa kunnan mainetta maanlaajuisesti. Olen myöhemmin monessa muun alan kokouksessa tavannut ihmisiä, jotka ovat olleet Lopella kilpailemassa. He ovat muistelleet tapahtumia hyvällä. Tuona aikana syntyi hyviä ystävyyssuhteita. Voi sanoa, että UA:n toiminta oli vilkkaimpaan aikaan yksi Lopen käyntikorteista.

Eino Kilpiäinen siirtyi sittemmin kunnallispolitiikkaan, hän toimi eri tehtävissä Lopen johtavana luottamushenkilönä saaden kunnallisneuvoksen arvon.

–Vieläkin muistelen ilolla sitä talkoohenkeä, joka tuolloin vallitsi. Se pidettiin, mitä luvattiin. Nyt on tietenkin paljon enemmän tarjontaa urheilun ja muiden harrastusten taholla. Nuorista ja tekijöistä jopa kilpaillaan, uskon että autourheilu ottaa kuitenkin jatkossakin osansa tästä porukasta.

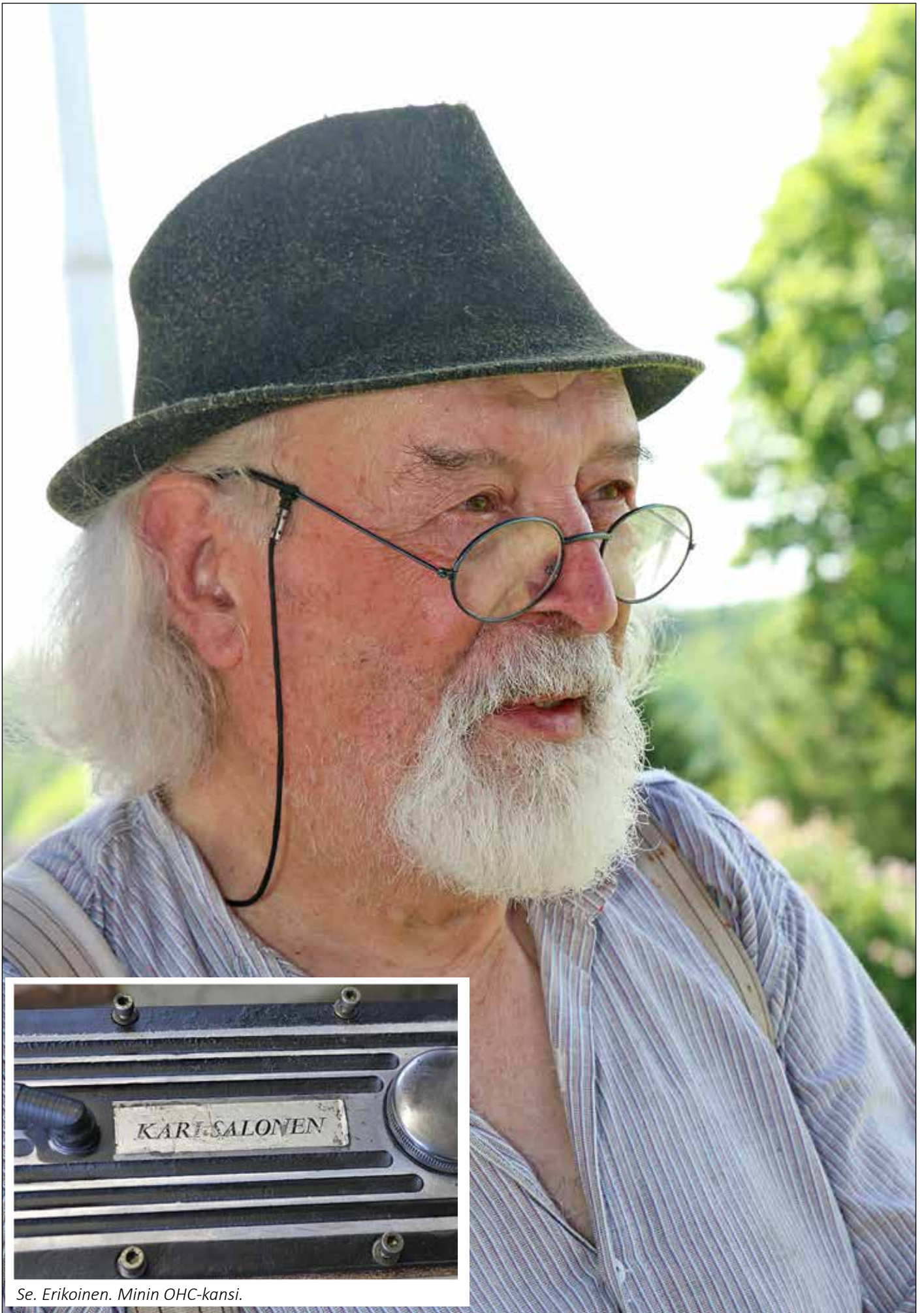
Riitta Nylund ei perustavaan kokoukseen päässyt, mies Urho Nylund oli siellä. –Olin lapsenvahtina enkä päässyt mukaan.

Sittemmin Riitta on ollut todella monessa kilpailussa toimitsijana. Hän toimi myös pitkään UA:n rahastonhoitajana, sittemmin myös naisjaoston rahastonhoitajana ja koko kerhon sihteerinä. Luotettavana ja mukavana tunnettu pankkitoimihenkilö haluttiin moneen tehtävään. –Olin alkuaikoina miltei kaikissa kisoissa, monessa kilpailun johtajanakin. Niitä aikoja lapset muistelevat, kun tietenkin halusin heidän apuaan kilpailijoille lähetettävien kirjeiden postittamiseen.

Muistot esimerkiksi Räyskälän Vauhtipuistosta ovat hienot. Samoin myöhemmistä jokamieskisoista. –Kerran pelkäsin ihan tosissaan, kun viime tingassa huomattiin että ruutulippu oli jäänyt toimistolle. Aholan Matti lähti kyyditsemään ja vauhti taisi olla kovempaa kuin kilpailuissa. Ehdittiin takaisin ajoissa!

Riitta ajoi itse jäärataa sekä ST-ajoja. –Menestys oli kohdallaista.

Hän on ollut mukana kisojen järjestämisessä todella pitkään. Toukokuun Kaloppi-rallissa Riitta tavattiin makkaramyynnistä. –Mielelläni olen myös lipunmyynnissä, toteaa Lopen UA:n kunniajäsen.

Se. Erikoinen. Minin OHC-kansi.

Kari Salonen kunnostelee usein vanhoja maatalouskoneita. Krouvin kyläpäivillä "Seppä" esiintyi vanhoissa asusteissa.

Toinen vuosikymmen

Silmäniloa kilpailuihin toi vuonna 1975 ensimmäisen kerran valittu Miss Räyskälän Vauhtipuisto, voittaja oli Eija Koskinen. Kari Salonen piti vauhtia yllä niin asfaltilla kuin jäällä. Kultaa molemmista.

Uusi autourheilulaji teki tuloaan. Ensimmäisten joukossa järjestettiin vuonna 1976 Lopen UA:n jokamieskilpailu Räyskälän Vauhtiyllätys. Kari Salonen voitti taas kerran rata-ajon SM-kultaa ja seuran sihteerin tehtäviä valittiin hoitamaan Pentti Tarkkala.

Vuonna 1977 oli Vauhtiyllätys kaksipäiväinen, tarjolla oli menoa moneen makuun. Niin junioreita, rallicross-kuljettajia kuin jokajoka-kisailijoita. Seuran sihteerin tehtävän otti hoitaakseen Riitta Nylund. Ja Salosen Kari jatkoi. Taas kultaa sekä rata-ajosta että jääradalta.

Puheenjohtaja vaihtui vuodelle 1978. Tehtävän otti hoitaakseen Arto Lekola. Jokamiesluokka rynnähti eteenpäin. Räyskälän Vauhtiyllätykseen ilmoittautui 317 kilpailijaa. Ja autot olivat hyviä, sillä kauppa käytiin hurjasti. Kassassa oli hetken aikaa rajusti riihikuivaa.

Sarjassamme Salosen saavutuksia kerrotaan Karin ottaneen rata-ajossa SM-kultaa ja jääradalla SM-hopeaa.

Vuonna 1979 Lopen UA oli taas kerran edelläkävijänä. Räyskälän Vauhtiyllätyksessä oli oma luokka naisille. Mukaan tuli 25 toinen toistaan kovempaa vauhtileidiä.

Seuran jäsenmäärä nousi yli 400 henkilön vuonna 1980. Lopen UA kuului suurimpien UA-yhdistysten joukkoon. Myös menestystä tuli. Jouko Saarinen otti autosuunnistuksesta PM-kultaa. Reijo Tarkkala ajoi hienosti rallin Juniori-Cupia. Se oli tiukkaakin tiukempi. Tasapisteissä voittajan kanssa Reijo oli Jussi Rautiaisen kartturoimana viides.

Omat toimitilat saatiin Kuntalan alakertaan vuonna 1981. Hallitus kokoontui omiin tiloihin ensimmäistä kertaa 6.5. Tiloista tuli legendaariset, niistä on paljon muistoja. Mutta välillä myös muistamattomuutta.

Menestystä kilpailupuolella toi Jouko Saarinen. Autosuunnistuksessa SM-kultaa ja PM-pronssia.

Puheenjohtajan paikalla tehtiin vahdinvaihto vuonna 1982. Puheenjohtajan nuijan otti haltuunsa Pertti J. Oksanen. Sihteerin tehtäviä alkoi tomerasti hoitaa Ulla-Riitta Rasinen. Menestys autosuunnistuksessa jatkui, Matti Laanola sai jaetun SM-hopeatilan.

Eräs kausi seuran historiassa päättyi vuoden 1983 heinäkuussa. Vauhtipuisto ajettiin viimeisen kerran. Kyseessä oli 18. kerta tällä legendaarisella kisalla. Räyskälä-Cross ajettiin saman viikonlopun aikana. Kisalta odotettiin paljon, mutta ihan odotettua huippukuljettajien määrää ei saatu. Näkemistä kyllä riitti.

Marcello-ralli järjestettiin ensimmäisenä kansallisena ennakolta tutustuttavana rallina vuoden 1983 joulukuussa.

Lopen Sepän varikkomopo. Kuva Terho Tammen arkisto.

Nuotitusaikaa oli 7 tuntia, konsepti havaittiin toimivaksi. Kiitosta ja huomiota tuli rutkasti.

Merkittävä ennätys kirjattiin vuonna 1984. Kevättalvella ajettu autosuunnistuskisa Etelä-Hämeen Yöajot keräsi jopa 265 paria. Voi niitä aikoja!

Kari Salonen Innovaatioita ja innostusta

Lopen UA:n eittämättä menestyksekkäin kuljettaja kautta aikojen on ollut Kari Salonen eli Lopen Seppä. Hän ajoi Minillä kaikkiaan 9 SM-kultaa, muut menestykset päälle. Areenana olivat rata ja jäärata, kävi Kari toki isompia kiusaamassa rallicrossissakin. Reilun kymmenen vuoden tauon jälkeen "Seppä" suuntasi taas kisapoluille, off road-kisat yhdessä Jaren kanssa veivät mukanaan. Ja Kari ei olisi Kari jollei kalustoa olisi kehitetty uusilla ideoilla. Oli jousituksen säätöä, nelipyöräohjausta ja muuta.

Mutta jo Mini-kaudella nähtiin miehen innovaatioita. Hänellä oli tiettävästi ensimmäinen (ja ainoa?) kannen yläpuolisella nokka-akselilla varustettu Minin moottori. – Eihän sellaisia ollut tarjolla, kansi oli tehtävä itse.

Lopen UA:n juhlanäyttelyyn on tuo kultakuokka tulossa esille. Auton sai Kari takaisin aikanaan syntymäpäivälahjana, viime päivinä on pajalla kuulunut työnteon melske, kun autoon on asennettu juuri SE, legendaarinen OHC-moottori.

Yhdeksän SM-kultaa on komea saavutus. Eikä kymmeneskään ollut kaukana. –Tulkitsimme pistelaskusääntöjä hiukan väärin. Yhdessä kisassa loppusuorakamppailussa antauduin Sukavan Jarelle, ja se vaikutti mestaruuspisteisiin.

Jokkislukan huippuvuodet

Vuosi 1985 oli 20-vuotisjuhlavuosi. Se käynnistyi SM-ta-soisella Marcello-rallilla. Huomioarvo oli suuri myös maanlaajuisissa tiedotusvälineissä.

Toista kertaa ajettu JM-luokan naisten SM-kilpailu toi voiton Lopelle. Läyliäisten uuttera taksinkuljettaja Leena Suosilta ajoi voittoon Vaasan raviradalla päästellyssä kisassa.

Puheenjohtaja vaihtui vuonna 1986. Tehtävän otti hoitoonsa Hannu Heinonen. Seura kohotti profilia kotipaikkakunnalla, osasto oli sekä Autokevät-tapahtumassa että Loppi Tuottaa ja Myy-näyttelyssä.

Hyväkällä ajettu JM-SM loppukilpailu 1987 päättyi täydelliseen loppilaisjuhlaan. Jari Mustajoki ajoi SM-kultaa, Hannu Hatakka hopeaa. Hieno saavutus, jota tuoreeltaan pääsi kommentoimaan UA:n uusi puheenjohtaja Jorma Mikkola. Hän kun sattui olemaan ”järkkärinä” kisan kulluttajan lähellä.

Lieneekö jokkismenestyksen vai –innostuksen ansiota, mutta vuonna 1988 ajettiin jopa kolme jokamieskisa. Ne olivat Räyskälän Vauhtipöräys, Vauhtiyllätys sekä televisiossakin nähty JM-Kolmoskisa. Kisojen välillä tietenkin pyöritettiin hallintoa, sihteerinä aloitti Tuija Leander.

Vuoden paras rallikilpailu 1989 oli Lopen UA:n ja Karkkilan UA:n yhdessä toteuttama CarParts-ralli. Tiet olivat mielenkiintoiset, sää vaativa ja organisaatio toimiva. Hyvä paketti!

Jouko Karhumäki otti rata-ajosta SM-hopeaa. Mies ja Starlet olivat lyönnissä. Lopen UA:n liigajoukkue selvitti tiensä seuraavan vuoden SM-liigaan. Alkoi iskukykyisen joukkueen kokoaminen.

Tultaessa uudelle vuosikymmenelle oli menestystä heti tarjolla rutkasti 1990. Jouko Karhumäki ja Starlet olivat radalla SM-kullan arvoinen yhdistelmä. Petteri Saarinen ajoi Tampereen Kaanaan radalla JM-SM mestariksi. A-finaalissa myös Hannu Hatakka, auto kuitenkin kellahti nurin.

Liigafinaaliin lähdettiin kovin tavoittein. Alkuerät olivat olleet FMS-Teamin juhlamarssia. Semifinaalista menttiin tiukan taiston jälkeen finaaliin. Se ajettiin Koskenkorvan huuruissa (maantieteellisesti) Ilmajoen Huussin radalla. Autot olivat nopeita, ehkä liiankin nopeita. Someron UA pörötteli ”maamooottoreillaan” liukkaalla radalla lähdöstä hetkeksi karkuun. Se riitti. Hopea ratkesi tiukassa viimeisessä lähdössä Lopen hyväksi.

Leena Suosillan ikimuistoinen kisa oli naisten JM-SM Vaasassa 1985. Voittopokaali oli komea.

Leena Suosilta ajoi naisten SM-kultaa. Hän oli edelleen Lopen UA:n jäsen, mutta tuon vuoden ajoi Hyrylän UA:n väreissä.

Vuonna 1991 alkoi taloudellinen lama tuntua koko maassa. Autourheiluun se ei vielä isosti vaikuttanut. Tero Maunula ja Kari Mattila ajoivat F-ryhmän rallisarjan kakkosiksi A-junnuissa. F-ryhmän sarja ajettiin nyt ensimmäistä kertaa. Tammikuussa ajettiin Lopella rallikisa, jonka voittoon taisi ajaa nykyinen varapuheenjohtaja. Jouko Karhumäki jatkoi menestyksiään. Taas tuli kultamitali.

Petteri Saarinen lähti puolestaan Härmään puolustamaan jokamiesluokan SM-kultaansa. Puolustaminen onnistui miltei täydellisesti, sillä saaliina oli nyt SM-hopea. ”Pietu” ajoi myös rallin puolella F-Cupissa. Ihan täyteen lentoon ei ralliura noussut, vaikka välillä tuli loistavia sijoituksia yksittäisissä ralleissa.

Vuoden 1992 kalenteriin kuului kaksi jokamieskisää. Kolmoskisa toi taas TV-näkyvyyttä. Toinen kisa oli syksyn Kolmoskeskusajo. Siellä oli taas loppilaisia edelläkävijöitä, kisassa ajettiin uutuuksena vaarisarja.

Kilpailijapuolella menestystä tuli taas F-ryhmässä. Sarjassa A-junnujen kakkosiksi ajoivat Markku Jalava ja Pertti Laukkanen.

Vuosi 1993 oli suomalaisen autourheilun kannalta mer-

Petteri Saarinen.

Jari Mustajoki.

kittävä. Alkoi yhdistyneen AKK:n toiminta, samalla päättyi Urheiluautoilijoiden Liiton näkyvä osuus. Lopen UA:n puheenjohtajana aloitti Mika Heikkilä ja sihteerinä Ulla Mäkelä.

”Salosen veljekset” eli isä Kari ja poika Jari olivat aloittaneet off road-kisailemisen. Ensin Kari ajoi, ja esimerkiksi vuonna 1993 parivaljakko otti Suomen cupin pronssia.

Puheenjohtaja vaihtui vuonna 1994 kesken kauden. Mika Heikkilä erosi, tilalle tuli varapuheenjohtaja Jarmo Silén. Marjo Inovaara tarttui syksyllä sihteerin haasteisiin.

Iso jäsentapahtuma on Matti Aholan pelloilla helmikuussa järjestetty ulkoilupäivä. Sinne saapui, ei enempää ja vähempää kuin noin 600 henkeä. Yhdessä oltiin, kyytiinkin pääsi ja tietenkin jäsentenvälisiä ajettiin.

Räyskälän Vauhtiylätys vietettiin Karkkila-yhteistyön puitteissa lävitse nyt Someron radalla.

Mestarien mietteitä

Läyliäisten vauhdikas taksiautoilija Leena Suosilta lähti jokamiesluokan pariin vuonna 1982. –Olin aina ollut kiinnostunut autoista. Kun tällainen mahdollisuus tuli eteen, lähdin mukaan. En päässyt ajamaan Vääksyn kisaan sillä autolla, jolla oli tarkoitus kilpailla. Sain toisen auton alle, ja ensimmäinen voitto tuli. Tuolloin oli kovasti ilmoittau-

tuneita jokkiskisoihin. Kylän nuoret miehet halusivat, että ilmoittaudun heidän kanssaan samalla autolla ja näin hekin pääsisivät kisaan.

Vuonna 1984 Leena oli Kauhajoella naisten SM-kisassa. Auto ei toiminut. Mutta seuraavana vuonna Vaasassa tuli täysi potti. Ylivoimainen voitto ja kultamitali. –Se on harrastuksen aikana jäänyt parhaiten mieleen. Tunne ja tieto siitä, että muut ovat jo jääneet ja iso pokaali hämmöttää edessä. Ja se vastaanotto yöllä kotiin tullessa, se ei unohdu!

-Toinen SM-titteli ei sitten enää niin paljoa säväyttänyt. Ajoin silloin Hyrylän UA:n väreissä mutta olin edelleen Lopen UA:n jäsen.

Leena Suosilta lopetti kilpailemisen vuonna 1993. –Uraa kesti kymmenen vuotta, autoja joutui tekemään ja remontoimaan niin, että tiimiäkin alkoi väsyttää. Toki ajoin pari kertaa laina-autolla Kardaankunkussa, toisella kerralla Mustajoen Jarin autolla ja toisella Saarisen Petterin Anglialla.

-Autourheilu-ura antoi paljon myös ammattia ajatellen. Monia tilanteita on selvitetty, kun on oppinut reagoimaan ajaessa nopeasti muuttuviin tilanteisiin.

Vuonna 1987 SM-kisa Hyvinkäällä sujui täysin Lopen UA:n komennossa. Jari Mustajoki ajoi kultaa, ja autojen rakentamisesta vastannut Hannu Hatakka hopeaa.

Legenda kertoo, että Jari Mustajoen mestaruusauto on vielä ”jemmassa”. Pitääkö paikkansa? –Kyllä pitää, mutta kori on tosi heikossa hapessa. Auto saatiin aikanaan hankittua takaisin. Moottori on vielä tallin vintillä.

Mustajoki aloitti JM-kilpailemisen vuonna 1981, päätös tuli kymmenen vuoden kuluttua. –Vielä 1990 ajoin liigaa Lopen SM-hopeajoukkueessa. Mutta sitten alkoi mitta olla täynnä. Tekemistä oli muutenkin ja kun autot menivät jatkuvasti kaupaksi, alkoi harrastus tuntua työltä. Samaan aikaan oli meneillään talon rakentaminen, ratkaisu oli aika helppo tehdä.

-Silloin ajettiin todella paljon kisoja, tästä sadan kilometrin säteellä oli kisa miltei jokaisena viikonloppuna. Nyt kisoja ajetaan vähemmän. Vähintään kerran kuukaudessa tapaa jonkun vanhan kilpakumppanin, jonka kanssa sitten sanaillaan ja muistellaan menneitä, kertoo kuljetusyrityksen arkea pyörittävä Jari Mustajoki.

Kolmas JM-puolen kultamitalisti on Petteri Saarinen. Hän ajoi menestyksekkäästi kansallisia kisoja, vuonna 1990 tuli se täysosuma Kaanaan radalla. –Auton moottorin kanssa oli valvottu pitkään. Mutta se toimi hienosti, pysyvästi vauhdikkaalla radalla jopa ohittamaan Volvo-mies Pentti Sinkkilän.

Sama auto haettiin takaisin vuodeksi 1991, hiukan tarkistettiin ja SM-kisaan Härmään. Siellä tuli kakkossija, voittoon Juha-Pekka Mattila.

Eikä auton historia pääty vieläkään. Seuraavana vuon-

na Suonenjoella oltiin taas samalla autolla. Mutta niin Petterin kuin hyvää ääntä pitäneen loppilaiskannattajien joukon pettymys oli suuri, kun auto jäi ratkaisuvaiheessa viivalle. –Taisi irrota puolan johto tai jotain sellaista, muistelee Petteri Saarinen. Hän pyörittää nykyisin myös jokista harrastaneen isänsä aloittamaa autokorjaamoa Riihimäellä.

Ratamestari

Jouko Karhumäki ajoi Lopen UA:n väreissä kolme rata-ajon SM-mitalia 90-luvun taitteessa. Vuoden 1989 hopea kirkastui seuraavana vuonna kullaksi. Talven aikana tehtiin uusi auto vuodelle 1991, ja silläkin Starletilla tuli kultamitali.

Tämän jälkeen hän siirtyi rallin pariin. –Uudet haasteet kiinnostivat, F-Cupissa jäi kahteen kertaan sarjavoitto turhan lähelle, niinpä saldona oli muun muassa kaksi sarjan kakkossijaa (2004 ja 2005).

Nykyisellään Karhumäki ajelee enemmänkin fiilispuhjalta. Lopen UA:n ikäinen kuljettaja halajaa toki vielä rallicross-kisojen pariin. –Kerran tuli kokeiltua hyvällä autolla, homma maistui heti hyvältä.

Jouko Karhumäki.

30 vuotta täyteen

Vuosi 1995 oli seuran 30-vuotisjuhlavuosi. Pertti J. Oksanen palasi puheenjohtajaksi, sihteerinä jatkoi Marjo Inovaara ja naisjaostoa johti Sanna Silén.

Kilpailullisesti kausi käynnistyi Kaloppi-rallilla. Se oli juniorien SM-osakilpailu. Voittoon ajoi myöhemmin menestyksellä "naapurin poika" eli Karkkilan Juha Salo. Kisaa oli tekemässä yli 400 henkeä!

Samana vuonna ajettiin myös sprinttiä. Juttumatkalla Kormussa oli seuran lehtimiesjäsenen korvaan tarttunut juttumatkalla ajatus tuon reitin käytöstä sprintissä. Rata-mestarit Matti ja Jarmo hoitivat homman paperille ja 5.3. päästiin ajamaan. Sää meinasivat hiukan tökkiä, mutta homma onnistui hyvin ja kisa oli täysipainoinen.

30-vuotisjuhlaa vietettiin ravintola Caticassa huhtikuussa. Asiaa puhuttiin, välillä hiekka ja lumi lensivät komeasti ja autourheiluvälineistä koottu "muotinäytös" viihdytti. Osa vanhoista Lopen UA-vaatteista oli tallella, vaikka osa oli etelänaapurissa vaihdettu nautittavampiin tuotteisiin.

Salosen off-road teamilla oli hyvä vuosi. Vaikka Jare oli asepalveluksessa, tuli Suomen cupin voitto, samoin pohjoismaisen sarjan voitto.

90-luvun puolivälissä Suomi alkoi hiljalleen päästä jaloilleen lamavuosien kovien iskujen jälkeen. Vuonna 1996 jatkoi Lopen UA itse kehitettyä "VauhtiVaari"-perinnettä jokamiesluokassa. Myös F-ryhmässä oli jo muutaman vuoden ajan ollut loppilaisväriä järjestäjäpuolellakin. Jare Salonen ohjasti off road-ajokin PM-sarjan voittoon.

Tultaessa vuoteen 1997 vaihtui UA:n puheenjohtaja. Ossi Salonen otti vetovastuun. Kisoja tehtiin urakalla, oli Vauhtivaari, oli Kaloppi sprint ja myös ralli. Mutta myös liikennekasvatusta tehtiin. Eräs seuran jäsen sai kirjallisen varoituksen kohellettuaan usein liikenteessä häiritseväällä tavalla seuran tarrat autosta vilkkuen. Myös toinen vastaava tapaus on kirjoitettu aikakirjoihin, silloin riitti puhuttelu.

Ja sitten jatkui Salosten stoori, PM-sarjan kakkostila.

Vuonna 1998 oli tarkoitus järjestää Vauhtivaari-kilpailu, mutta se jouduttiin peruuttamaan vähäisen osanoton takia. Sen sijaan osallistuttiin Harrastemessuille, joilla kerrottiin autourheilun harrastamisen mahdollisuuksista. Sihteerin tehtävät otti hoitoonsa Riina Oksanen.

Off roadin parissa tuli oikein triplamestaruus Salosten tiimille. Uutena mestaruutena EM-tason Eurotrial.

Vuosi vaihtui ja alkajaisiksi ajettiin Juniorien SM-ralli. Ohjelmassa olivat myös Marcello Sprint ja Vauhtivaari-kilpailu. Jare otti kakkossijan PM-sarjassa.

Sitten vaihtui oikein vuosituhat, vaikka osa tieteilijöistä olikin sitä mieltä että vuosituhat vaihtuisi vasta 2001. Mutta raketit ja kuoharit pokahtelivat vuodenvaihteessa 1999-2000. Lopen UA:n puheenjohtajaksi valittiin Jari

Pertti J. Oksanen on ollut useaan otteeseen puheenjohtajana.

Suomalainen. Sihteerin tehtävät otti vastuulleen Arja Uusimäki, hämmästyttävää yhdennäköisyyttä nykyisen puheenjohtajan kanssa!

Kisakalenteriin vilkaisu kertoo Marcello Sprintin ajamisesta. Jare Salonen otti Suomen Cupin voiton, samoin pohjoismaiden sarjan voiton.

Vuoden 2001 kisatarjonnassa olivat Karkkilan kanssa toteutettu SM-ralli ja iso autosuunnistuskisa-Suntin suunnistus. Jare Salonen testasi ensimmäistä kertaa Formula Off Roadia. Pohjoismaiden kakkonen.

Seuraavana vuonna ajettiin Suntti SM-tasoisena. Rallisprinttiäkin piti ajaa, mutta talvikisojen myöhemminkin tuttu vitsaus eli sääongelmat toivat peruutuksen kehiin. Salosen Ossi otti UA:n vetovastuun.

Vuonna 2003 hallituksen kokouksessa käsiteltiin "uuden kilpailevan autourheilu-organisaation" eli Autokilpailuharrastajat AKH:n kirjettä ja tarjousta. Ei herättänyt kiinnostusta ja myöhemmin osoittautui että tuo hanke "kuoli savuun". Kisaa vedettiin perinteiseen tyyliin, vuorossa oli rallikilpailu helmikuun alussa.

F-Cupissa Sauli Mikkola oli yleisen luokan neljäs. Kerran vielä pojat, päätettiin JM-SM liigan suhteen. Vauhtivaarit-niminen joukkue koottiin eteläisestä Suomesta. Mukana olivat vähän ikääntyneemmät kuljettajat. Mutta niin vaan noustiin SM-finaaliin, jossa autot oikkuilivat ja miehet hermoilivat. SM-finaalissa viides sija.

Taas mentiin vuosi eteenpäin. Hyvä ja pitkä yhteistyö HF-Autohuolto Oy:n kanssa saatiin vauhtiin. Sprinttiä ajettiin Hallankulmalla. Jokkiskisa toteutettiin Hyvinkään radalla, mukana iso Vauhtivaari-luokka. Uusia tuulia keikeltiin yhteistyössä Lopen Karjalaseuran kanssa. Evakko-rallissa ei vauhti ollut pääasia vaan muistot ja tarkkuus.

Uudet tilat - uusia toimintoja

Vuosi 2005 oli taas juhluvuosi, neljäkymppiä täynnä. Kaloppi-ralli ajettiin historic-kisailun merkeissä. Sunnin Suunnistus oli myös ohjelmassa. Tammikuussa oli liikuntasali Elmolassa iso autourheilunäyttely, illalla jäsenjuhla. Jokkista ajettiin helatorstaina Hyvinkäällä, yhdessä Hyvinkään UA:n kanssa haettiin isoa jokamiestapahtumaa eli SM-kilpailua vuodelle 2007. Ei tärpännyt. Hyvinkää sai sen sitten vuonna 2011, Lopen UA:n edustajia oli vain avustamassa.

Juhlavuoden kunniaksi ajoi Lopen UA:n Tero Salminen voittoon F-Cupin B-juniorien sarjassa. Pitkä rakentelutyö oli tuottanut tulosta Salosten tiimissä. Parempi keskittyminen Formula Off Roadiin toi Nordic Cup-mestaruuden. Ensimmäinen laatuaan suomalaisilla. Toki Trial-puolella tuli kakkossija.

Vuosi uus, kakstuhattakuus. Hallinnossa muutoksia. Tästä eteenpäin PJ oli PJ. Eli puheenjohtajan tehtävään palasi Pertti J. Oksanen. Sihteerin tehtävien hoidon aloitti Hanna Nurminen. Naisjaoston toiminta päättyi.

Hallankulmalta tuli takapakkia, hienon sprinttiradan käyttö meni mahdottomaksi. Sunnin Suunnistuksessa oli kansainvälistä meininkiä, kisa oli NEZ eli North European Zone-osakilpailu.

Jare Saloselle pohjoismaiden cupin voitto. Maailman Cupissa kolmas sija, vaikka rahat eivät riittäneet Islannin osakilpailuun. Trial-puolella tuli EM-kakkossija ja kotimaan ykkönen.

Sprinttiradalle löydettiin uusi paikka 2007. Joentaan kylä halusi kisan omiin maisemiinsa. Kisa järjestettiin kansallisena. Hyvinkään UA:n kanssa tehtiin yhdessä kansallinen jokkiskisa. Riina Rautiainen palasi sihteeriksi. Jokkisliigassa koettiin takaisku, kun joukkuetta ei saatu kasaan vaan pyyhe oli heitettävä kehään.

Salmis-Tero ei heitellyt pyyhkeitä vaan käänsi Volvoa voitokkaasti. F-Cupissa A-juniorien sarjassa tuli voitto. Seuraavina vuosina pariin kertaan yleisen luokan sarjassa neljäs tila.

Taas vuosi kohti nykyaikaa. Ja taas sprintin peruutus sääolosuhteiden takia. Kukaan ei toki puhunut ilmastonmuutoksesta vaan huonosta onnesta. Ylimääräisessä vuosikokouksessa rukattiin sääntöjä. Varsinaisessa valittiin Aleks Rautiainen sihteeriksi mutta luvattiin hakea toisiakin vaihtoehtoja. Kokouksessa päätettiin järjestää sidosryhmille infotilaisuus harrastuksesta, etenkin rallisprintin sidosryhmien puolelle. Jäseniä oli vuodenvaihteessa ollut 271. Jäsenmäärä vaelteli välillä ylös, välillä alas.

Maailman sarjan kolmossija kirjattiin Jare Saloselle Formula Off Roadissa.

Seuraavan vuoden kisatarjonnassa oli HF-Autohuolto

rallisprint. Se ajettiin Joentaan radalla ja taso oli komeasti SM. Eikä syyttä, sillä huolella toteutettu kisa sai todella hyvät arvostukset.

Vuosi 2010 toi historic-rallisarjan osakilpailun Lopelle. Kisan tukijaksi lähti Betoni-Lehto. Erikoiskoe ajettiin Räyskälässäkin, siellä myös huolto. Olosuhteet eivät olleet sataprosenttiset. Sää, ikuinen kiusaajamme, oli taas haittana.

Syyskauden ohjelmassa olivat harrastemessut. Toimintaa pyrittiin esittelemään etenkin nuorisolle, sillä vuosikokouksessa oli päätetty käynnistellä nuorison moottorikerhotoimintaa. Puheenjohtajaksi valittiin Kare Asp, sihteerinä jatkoi Aleks Rautiainen.

Lopen UA:ta edustanut Marko Tarkkala kokeili vauhtiaan välillä nelipyöräistenkin puolella. F-Cupissa tuli B-junni kolmas sija.

Vuoden 2011 iso projekti oli kerhotilojen muutto. Kunnantalon alakerran entiset sauna- ja kokoustilat tulivat Lopen UA:n käyttöön. Niiden kunto ei aluksi ollut mitenkään kehuttava, mutta pääosin talkootyönä tehty remontti onnistui ja keväällä saatiin viettää ”tupaantuliaisia” kutsuvieraiden kanssa. Tarjolla formulakisaa, nakkeja ja perunasalaattia. Kuinkas muuten

Kisatarjonnassa oli ralli, joka toteutettiin F-Cupin merkeissä. Tukijana jälleen Betoni-Lehto Oy. Nuorisotoiminta saatiin käyntiin, alku oli suorastaan juhla kun silloinen pääministeri Mari Kiviniemi luovutti perunankukkamarkkinoilta saadun stipendin nuorisotyölle. Pian tämän jälkeen käytiin eduskuntavaalit ja Kiviniemi oli pian entinen pääministeri.

Tero Salminen pääsi hyvään vauhtiin F-Cupissa. Sarjapisteissä yleisen kolmas sija.

Sprinttikisailua jatkettiin Joentakana vuonna 2012. Rata oli kokenut pientä uudistusta ja kilpailijat ylistivät sitä ynnä laajaa varikkoa. Lumitöitä oli tehty niin, että kilpailijat saivat tuoda trailerinkin omalle varikkopaikalleen, tilaa oli!

Vuoden 2013 aikana ei kilpailuja järjestetty, poikkeuksena jokavuotinen autosuunnistuksen Kanta-Hämeen sarjakisa. Jäsenrekistereitä siivottiin, näin haettiin säästöjä AKK-Motorsport ry:n maksuihin. Vuodenvaihteessa jäseniä oli 200 + nuorisojäsenet.

Tero Salminen oli taas vauhdissa F-Cupissa. Nyt kirjattiin sarjan kakkostila.

Talvisäät, missä lienevätkään. Näin ajateltiin kun tiirailtiin kaikenmaailman sääennusteita koskien HF-Autohuolto sprintin viikonloppua. Homma näytti lupaavalta, mutta sitten lämpöaalto vei pohjat varikolta. SM-tasoinen kisa jouduttiin peruuttamaan 2014. Vuosikokouksen yhtey-

Jare Salonen.

dessä käynnistettiin jäsenkysely. Tarkoituksena oli selvittää mitä jäsenet seuralta toivovat ja mitä he voivat tarjota. Osanotto oli kohtuullinen, vastauksia oli monenlaisia ja niitä ruodittiin hallituksessa.

Yksi toiveista oli facebook-ryhmän perustaminen. Se saatiin viimein aikaan vuoden 2015 alussa. 50-vuotista historiaa kunnioitettiin käynnillä ensimmäisen puheenjohtajan ja perustavan kokouksen kokoonkutsujien haudoilla (Raimo Laitinen ja Tapani Mikkola). Liikkeellä oltiin sunnuntaina, päivää ennen varsinaista perustamispäivää, joka sattui maanantaiksi.

SM-Sprintin talvikierous jatkui. Mutta toukokuussa toteutettiin Kaloppi 50V-juhlaralli, joka sai todella hyvän palautteen niin kisan toteutuksen kuin SoMessa tehdyn ennakkomarkkinoinnin myötä.

50 vuotta oli takana, ja vasta nyt valittiin ensimmäinen naispuheenjohtaja. Oli korkea aika. Tehtävän otti hoitaakseen Arja Dryg. Hallituksessa toteutettiin muutenkin nuorennusleikkausta, keski-ikä putosi liki viidellä vuodella. Sihteerinä jatkaa Alekski Rautiainen.

Keväällä tuli tietoon, että AKK:n SM-sprint työryhmä haluaa vielä kokeilla, josko Lopella talvikisa onnistuisi. Eli ensi talvena on taas yritystä ilmassa!

Tätä kirjoitettaessa on Tero Salminen johdossa F-Cupissa.

Olkoon onni myötä ja tulkoon ehjän nopeita suorituksia loppukaudellakin.

Saloset ja Salminen

Lopen UA:n historian menestyksekkäin sukunimi on eitämättä Salonen. Isä Kari ja poika Jare ovat kahmineet voittoja, mestaruuksia ja mitaleita hurjalla tahdilla. Kilpailemisesta on vastannut viime aikoina Jare.

EM-tason ja PM-mestaruuksien jälkeen hän on kilpaillut vähemmän. –Harrastamiseen kun kuluu aikaa ja rahaa. Niinpä parin viime vuoden aikana en ole ajanut mitään, voi sanoa että valitettavasti. Mutta toivottavasti tästä vielä joskus ennättää kilpailemaan.

Tero Salminen on seuran menestyksekkäin rallikuljettaja viime vuosilta. F-Cupin hyvin sijoitusten ja kahden sarjavoiton lisäksi on ansioluetteloon kirjattu viime vuodelta Neste-Rallin yhteydessä ajettavan Vetomies-kisan voitto. Sitä Tero lähtee nyt heinä-elokuun vaihteessa puolustamaan. Hyvänä pohjana on F-Cupin johtopaikka talven jälkeen. Toki Vetomies ajetaan nuottikisana, F-Cupin kisat pimeänä.

Tero Salminen.

Nuorisokerholaiset etsimässä peltoauton mystistä vikaa. Nuorisokerhoa tukeva Harri Frankberg seuraa tilannetta vierellä.

Nuorisossa tulevaisuus

Lopen UA otti 2010-luvun alussa pienen mutta tärkeän askeleen. Seuran yhteyteen perustettiin nuorisolle moottorikerho. Sen avulla oli tarkoituksena antaa nuorille tietoa tästä harrastuksesta, sen eri muodoista, autojen korjailemisesta mutta myös ajamisesta.

Toiminta pääsi hyvin käyntiin, se huomioitiin niin kunnan päättäjien taholla kuin valtakunnallisestikin. Alkuvuosina päästiin ajelemaankin eri peltoradoille vailla murheita. Mutta parin viime talven aikana ovat säät olleet sellaiset, että ajelemisesta on tullut kuran roiskimista. Silti intoa on ollut niin tallihommissa kuin ajamisessakin, lisäksi on tutustuttu eri lajeihin paikan päällä kisoissa ja käyty kahdellakin kilpatallilla.

Vuoden 2014 Harrastemessujen jälkeen saatiin mukaan uutta ja nuorempaa osallistujakaartia. Kun vielä vetäjänsäkin tehtiin pieni ”nuorennusleikkaus”, on homma nyt hyvässä vauhdissa. Näistä nuorista kuullaan vielä!

Summa summarum

Valtavan paljon hyviä kisoja. Menestystä kaikissa lajeissa. Hyviä tekijöitä. Hyvää yhteistyötä sidosryhmien kanssa. Hauskanpitoa. Riehakasta meininkiä, mutta myös asioihin paneutumista. Tätä kaikkea on ollut Lopen UA viidenkymmenen vuoden aikana.

Maailma on muuttunut. Seuran alkuvuosina elettiin vasta autoistumisen alkuaikaa. Nyt on tilanne toinen. Autourheiluharrastuksen rinnalle on tullut uusia vaihtoehtoja kilpailemaan harrastajien sieluista ja ajasta. Autourheilussa on koettu mediavallankumous. Lopen UA:n alkuvuosina piti autourheilua seurataksensa mennä itse kilpailemalle. Nyt voi lojua sohvalla ja käänellä kanavia tai selata tablettia.

Ympäristötietoisuus nostaa yhteiskunnassa päätään. Se on jatkossa huomioitava entistä tarkemmin.

Haasteita riittää. Mutta niistä selvittäään.

Näin uskoo ainakin historiikin kokoaja Kare Asp, autourheilutoimittaja ja Lopen UA:n puheenjohtaja 2010-2014.